

۲۰۱۹/۰۹/۲۰

عارف عباسی

افواه است یا حقیقت من نمی دانم!

نویسنده معتقد به تقوای مسلکی، رسالت قلم به دستی و مسئولیت اخلاقی در برابر موازین و معیار های قبول شده و بالاخر تقدس و کرامت قلم وقتی در مقام قضاوت پا می نهد باید از این اصول عدول نکرده چون بی مدعا و با نیت صاف می نویسد آن چه را او واقعیت می پندارد شاید چنین نباشد، چه واقعیت نسبی است نه مطلق، ولی در صحت و سقم آن او مقصر نیست و نباید مورد سرزنش قرار گیرد که او را در دل و دماغ نیت دیگری جز بیان حقیقت نبوده است.

باید تصریح کرد که من در موقفی نیستم که برای فردی مبارزه کنم و هوا خواه و علم بردار کدام مقام قدرت نیستم و ملاحظات خود را به حیث یک افغان در امور وطن دارم و آن را حق خود می دانم، ولی واقع بینی و انتخاب به طور مقایسوی میان چندین انتخاب خواهی نخواهی انسان به سوی «به» تمایل می یابد اگر بهتر و بهترین میسر نباشد.

دیروز از طریق یو توب من مصاحبه آقای نصیر فیاض از تلویزیون آریانا را با داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجراییه حکومت وحدت ملی (که نفس های آخرین را می کشد) و کاندید ریاست جمهوری را تماشا کردم.

این برنامه در اصل مصاحبه یک نفره نی بلکه مناظره بین دو کاندید مقام ریاست جمهوری باید می بود، که با تقلید از ممالک دموکرات صورت می گیرد، ورنه مردم افغانستان تجربه عمیق و عملی و شناخت کامل از اشخاص مطرح دارند و چنین مناظرات موقوف حلقات دور هردو را تغییر نداده و اکثریت می داند که چرا این پیوند ها صورت گرفته و در کدام پیوند هدف مندی و منافع ملی مضمر است و در کدام هم بستگی ها باز هم منافع شخصی، گروهی، حزبی، قومی و زبانی و منطقوی و تداوم چرخش همان دایره شیطانی. یقیناً که این شعور و بیداری سیاسی بین مردم پیداست.

به هر حال چون این مناظرات به حیث رکن دموکراسی قبول شده باید نامزدان بر اساس موافقه قبلی به احترام مردم و اندکی پیروی از دموکراسی در جلسه اشتراک نموده خطوط اساسی مش آینده خود را توضیح و به سؤالات برنامه ساز و حاضرین جواب بدهند و در مباحثه با جانب مقابل محترمانه برخورد نموده مباحثه در یک فضای مدنی و مسالمت آمیز صورت گیرد و انتقادات سالم و سازنده حق جانبین است و مزاح و شوخی هم روا که این راه و روش چنین مناظرات است.

به قول نطق و گرداننده برنامه، آقای فیاض، داکتر اشرف غنی رئیس جمهور با این مناظره موافق بودند و برای اشتراک شان همه ترتیبات لازم گرفته شده بود، اما در آخرین لحظات از شرکت در این مناظره ابا و ورزیدند. این تصمیم عاجل و غیر مترقبه برای همه عجیب و سؤال بر انگیز بود، ورنه چرا داکتر اشرف غنی با اهلیت، لیاقت، علمیت و دانش خود از اشتراک در چنین مناظره ابا و ورزد و عقب نشینی کند.

افواهات پخش شده در محیط و بیانات مأمورین مسؤول که بنا بر ملاحظاتی از ذکر نام خویش خود داری نموده اند یک توطئه و دسیسه ای را افشاء می کنند که با همکاری حواریون عبدالله عبدالله و مالک تلویزیون آریانا علیه داکتر اشرف غنی در این مناظره طرح شده بود که هدف تحقیر، توهین و تعجیز داکتر اشرف غنی بود و در جمله سؤالات دینی و امتحان گرفتن از داکتر اشرف غنی بود و سؤالات بیننده ها از دستة عبدالله عبدالله توسط کمیته خاص قبلاً ترتیب و توزیع شده بود.

به قرار این اظهارات تلویزیون آریانا برای طرفداران داکتر اشرف غنی چوکی های محدود تعیین و آن را در قطار های اخیر جا داده بود. خبر دیگر حاکی از آن است که سؤالاتی به طرف داران داکتر عبدالله داده شده بود که هتک حرمت و اهانت به خانم رئیس جمهور با یک سلسله اتهامات پخش دین عیسویت بوده سؤال دیگر تقاضا از رئیس جمهور بوده که دعای قنوت را بخواند و او را متهم به کفر نموده با بوت بالایش حمله کنند.

منابع ارگ گفته اند که رئیس جمهور از این توطئه به ساعت چهار عصر اطلاع حاصل نموده و چنین تصمیم را اتخاذ نمود. در این توطئه می گویند محقق و شخص بیات شریک بوده.

آریانا تلویزیون در صورتی که رئیس جمهور در این مناظره سهم نگرفته بود ایجاب می کرد تا برنامه را فسخ نموده از داکتر عبدالله معذرت می خواست، آریانا حق نداشت مناظره را که باید دو نفر اشتراک می داشت به مصاحبه ای یک نفره که سابقه نداشته تبدیل کند دوام این صحنه توسط تلویزیون آریانا این شک و تردید را به واقعیت مقرون می گرداند ورنه هیچ دلیلی برای تبدیل مناظره به مصاحبه نبود.

گرچه کدام اعلامیه رسمی از دفتر ریاست جمهوری در این مورد نشر نشده ولی آن چه از چند منبع خبیر شنیدم در این جا نقل نمودم.

اگر سیاست در افغانستان به این ابتذال بکشد و قبل از انتخابات ریاست جمهوری چنین دسایس طرح ریزی شود مردم چه اعتبار و اعتمادی به انتخابات خواهند داشت و احتمال تکرار وقایع انتخابات سال ۲۰۱۴ می رود.

من گفتمی بالای بیانات داکتر عبدالله عبدالله ندارم ولی او دروغ شاخداری گفت که برای من امکان استفاده از سلاح و رجوع به جنگ وجود داشت ولی من برای منافع ملی این کار را نکردم. در حالی که تفنگداران عبدالله از پنجشیر به کابل ریختند و شعار ارگ و مرگ و شکستن درب های ارگ را می دادند. داکتر صاحب در واماندگی باز به تفنگ پناه می بری و تو پرورده دامن فرهنگ تفنگ استی.

پایان